

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНОЛОГІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ

ЗБІРНИК
НАУКОВИХ ПРАЦЬ
МОЛОДИХ УЧЕНИХ,
АСПІРАНТІВ ТА СТУДЕНТІВ

Одеса 2022

РОЗДІЛ 6

**ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ ІННОВАЦІЙНО-
ІНВЕСТИЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ ХАРЧОВОЇ
ТА ЗЕРНОПЕРЕРОБНОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ**

— міжнародно-правовий: взаємодія з Європейською Комісією з питань імплементації державної служби України до вимог ЄС, участь у діяльності дво- і багатосторонніх комісій, інших міжнародних органів та інституцій.

У сфері державної служби на нормативному рівні Україною враховано та закріплено ряд європейських принципів, а подальші зусилля мають бути спрямовані на їх практичну реалізацію.

Науковий керівник: к.е.н., доц. Колеснікова К.С.

Література

1. Висновки Ради ЄС: <http://ue.eu.int/presid/conclusions.htm>.
2. Секторальна інтеграція України до ЄС: передумови, перспективи, виклики https://razumkov.org.ua/uploads/article/2021_sektor_eu_ukr.pdf

СУТНІСТЬ ПОНЯТТЯ «СОЦІАЛЬНЕ СИРІТСТВО»

Скрипник К.І., студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ММіЛ
Одеський національний технологічний університет, м. Одеса

На превеликий жаль, в наш час таке поняття «соціальне сирітство» залишається вельми актуальною проблемою в усьому світі й в Україні зокрема.

Загалом під поняттям «соціальне сирітство» розуміють передусім тих дітей, які фізично втратили своїх батьків. Тобто «соціальні сироти» – це діти, яким недостатньо приділяють увагу батьки або взагалі не отримують батьківської уваги.

Термін «соціальне сирітство» вперше з'явилось після розпаду СРСР. Суцільна криза в державі, зростання інфляції змушує багатьох шукати різні можливості заробітку за кордоном. Заробітчани часто змушені залишати сім'ю вдома, тому діти вимушені рости без батьківського піклування залишившись з бабусями та дідусями або не повних сім'ях. Всі ці фактори значно впливають на психічний стан дітей та на формування світогляду.

В результаті соціологічних опитувань, стало відомо що діти через відсутність батьків починають потерпати від наступних проблем: поведінка таких дітей починає ухилятися від норми, змінюється формування поняття «інститут сім'ї», діти гостро починають почувати різні життєві труднощі, особливо психічне навантаження. На жаль, багато батьків перестають дбати про дітей через різні пагубні залежності, передусім алкогольну та наркотичну залежності. У стані алкогольного сп'яніння або під впливом наркотичних речовин людина здатна вчинити багато неадекватних вчинків, які, на жаль можуть бачити й діти. Зазвичай, законодавством передбачено позбавлення таких батьків батьківських прав, а дітей відправляють в спеціальні заклади – інтернати, де при живих батьках діти стають сиротами.

Однак, в Україні до «соціальних сиріт» відносять ще й категорію дітей, батьки котрих не можуть забезпечити належний догляд своїм дітям, через відсутність роботи, постійного доходу або фізичну обмеженість. Через велику проблему з безробіттям та низький рівень заробітної плати в країні більшість дітей українських сімей можна назвати «соціальними сиротами», адже батьки не можуть дати належний догляд та рівень життя через відсутність належного доходу, а коли їдуть за цим доходом за кордон, то не можуть приділяти увагу дітям. Проблема міграції особливо актуальна на сьогоднішній день в Західній Україні, де мігрують біля 70 % населення.

На сьогодні, ніхто не знає яка точна кількість «соціальних сиріт» в Україні. Деякі експерти називають цифри від 3 до 5 мільйонів дітей, які позбавлені або ж не досить наділені батьківською увагою.

Сьогодні ця проблема у зв'язку з нападом Російської Федерації стала ще більш гострою, адже діти майже не бачать свого батька, їхній психологічний стан порушений, діти не отримують належного нагляду через відсутність коштів та умов для цього.

Офіційна статистика «соціального сирітства» в Україні на даний час не проводиться, тому ми можемо лише здогадуватись, скільки дітей зараз страждає та скільки не проводить своє дитинство належним чином і як в майбутньому це може відобразитись на формуванні їх свідомості.

Науковий керівник: д. з держ. упр., доцент Мануїлова К.В.

ЄВРОПЕЙСЬКІ СТАНДАРТИ ТА ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ

**Бахчеван В.Д., студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ММіЛ
Одеський національний технологічний університет, м. Одеса**

Значні політичні, соціальні, економічні, технологічні зміни, що відбулися протягом останніх років, призвели до збільшення навантаження на державу, структури та системи державного управління та державної служби у всьому світі. Глобалізація ринків, науково-технічний прогрес та зростання взаємозалежності між державами призвели до створення складних та нових взаємовідносин та мереж, які національні системи змушені визнати та ефективно очолювати.

На сьогодні у світовій практиці існує кілька підходів до державної служби. В Англії та США концепція державної служби побудована на підпорядкованості її у структурі держави. Завдання державної служби тут полягає у проведенні в життя державної політики та здійсненні експертизи, обмеження державних повноважень. Державна служба не може виходити за межі того, що встановлено законом.

В деяких країнах (Франція, Японія) реалізується інша концепція державної служби, що ґрунтується на ідеї державної служби як служіння в інтересах суспільства. У рамках цього підходу державна служба сприймається як професія, що передбачає підвищений соціальний статус та деякі привілеї державних службовців. Державна служба сама може розробляти, проводити, а також спрямовувати розвиток суспільства [1].

Серед сучасних вчених особливо слід відзначити роботи українських дослідників Гальчинського А.С., Валєвського О.Л., Кушнір М.А., в яких державна служба розглядається з погляду правового регулювання, підвищення управлінської культури держслужбовців. Проте слід констатувати відсутність фундаментальних монографічних досліджень, присвячених тенденціям розвитку державної служби в контексті європейських стандартів.

Термін «державна служба» вперше було започатковано чинним Законом України «Про державну службу» 1993 року. Державна служба в Україні – це професійна діяльність осіб, які обіймають посади в державних органах та їх апараті з практичного виконання завдань та функцій держави та отримують заробітну плату за рахунок державних коштів. Ці особи є державними службовцями та мають відповідні службові повноваження [2, 3].

Державна служба – діяльність професійних державних службовців, які проходять службу в державних органах або їх апаратах, щодо практичного здійснення завдань та

ЦИФРОВІЗАЦІЯ – ІНСТРУМЕНТ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ Домброван Я.Ю.	125
ОБЛІК ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ В ДЕРЖАВНІЙ УСТАНОВІ: ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ Гусонька М.В.	126
ОБЛІК ЗАПАСІВ ЗГІДНО НАЦІОНАЛЬНИХ ТА МІЖНАРОДНИХ СТАНДАРТИВ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ Космачевська Е.В.	127
АВТОМАТИЗАЦІЯ ОБЛІКУ ФІНАНСОВО-РОЗРАХУНКОВИХ ОПЕРАЦІЙ – ЗАПОРУКА ОПЕРАТИВНОСТІ ТА ТОЧНОСТІ Степаненко К.В.	129
СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ОБЛІКУ ФІНАНСОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ Пелешук М.А.	130
ОСНОВНІ ЗАСОБИ ТА ЇХ ЗНОС: ОСНОВНІ ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ ВИРІШЕННЯ Брайловська О.М.	132
ОБЛІК БЕЗГОТІВКОВИХ ОПЕРАЦІЙ З ВИКОРИСТАННЯМ СУЧАСНИХ ЕЛЕКТРОННИХ СИСТЕМ Караніколова С.Ю.	133
АКТУАЛЬНІ ЗМІНИ СИСТЕМИ ОПОДАТКУВАННЯ В УКРАЇНІ Кереченко В.П.	135
ЖЕНЕВСЬКІ КОНВЕНЦІЇ У СИСТЕМІ МІЖНАРОДНОГО ГУМАНІТАРНОГО ПРАВА Паламарчук Олег	137
НАПРЯМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ МЕХАНІЗМІВ ВПРОВАДЖЕННЯ ЕЛЕКТРОННОГО ДОКУМЕНТООБІГУ У СФЕРІ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ УКРАЇНИ Власов О.Р.	139
ОСОБЛИВОСТІ ПРИЙНЯТТЯ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ В СФЕРІ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ Тестова О.А., Кирилова В.П.	141
НАПРЯМИ ЗАЛУЧЕННЯ СУЧАСНИХ ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В МОДЕРНІЗАЦІЇ СИСТЕМИ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ДЕРЖАВНИХ СЛУЖБОВЦІВ Гарбуз Т.І.	142
ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В УПРАВЛІННІ ЛЮДСЬКИМИ РЕСУРСАМИ В СИСТЕМІ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ Дмитрієв Е.В.	144
НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ КОМПАНІЙ СТРАХОВОГО РИНКУ Мальчевська І.В.	145
УЗАГАЛЬНЕННЯ ШЛЯХІВ ВИРІШЕННЯ ПРОБЛЕМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ЯКОСТІ МЕДИЧНОЇ ДОПОМОГИ Маркевич О.В.	147
ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ ТА НАПРЯМИ РОЗВИТКУ ІНСТИТУЦІЙ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ ДО ВИМОГ ЄВРОПЕЙСЬКИХ СТАНДАРТИВ Сівакова Д.О.	150
СУТНІСТЬ ПОНЯТТЯ «СОЦІАЛЬНЕ СИРІТСТВО» Скрипник К.І.	151

Наукове видання

**Збірник наукових праць
молодих учених, аспірантів та студентів**

Головний редактор, д-р техн. наук, проф. Б.В. Єгоров
Заст. головного редактора, канд. техн. наук, доц. Н.М. Поварова
Технічні редактори А.В. Коваль, Т.Л. Дьяченко

Ум. друк. арк. 19,1